

ΘΕΜΑ : Σχέδιο Νόμου “Παροχή Συνδρομητικών Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Υπηρεσιών και συναφείς διατάξεις”

Σου αποστέλλω το συνημμένο σημείωμα με παρατηρήσεις στο Σχέδιο Νόμου που έλαβε το Γραφείο του Πρωθυπουργού. Παρά το έντονο ύφος των διατυπώσεων, ορισμένες θα μπορούσαν ίσως να συνεκτιμηθούν, στο πλαίσιο του προβληματισμού μας σε επιμέρους σημεία για τη διαμόρφωση του νομοσχεδίου. Αξιοποιήσιμες φαίνεται να είναι ιδίως οι επισημάνσεις που αφορούν στα άρθρα 1.1, 2, 4, 5 και ενδεχομένως 10.

Αθήνα, 20 Ιουλίου 1998

Dis.Δ(2)/DI/SxNomouPsifiaki.doc/1.7.98/p.3/md,rp (Δ27)

Θέμα : Σχέδιο Νόμου “Παροχή συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών και συναφείς διατάξεις”

1. Το Σχέδιο Νόμου έτυχε σε διαδοχικές συσκέψεις επιμελημένης επεξεργασίας και κρίνεται στο σύνολό του ικανοποιητικό. Το σχέδιο εναρμονίζεται με τις γενικές αρχές της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού και προβλέπει ένα συνεκτικό σύστημα ελέγχου των σχετικών ρυθμίσεων με την σύμπραξη του Υπουργείου Τύπου και του ΕΣΡ.

2. Προβληματισμό θα μπορούσαν να προκαλέσουν οι διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4, 5 και 11, με τις οποίες επιχειρείται ο περιορισμός κάθετης και οριζόντιας συγκέντρωσης στον τηλεοπτικό χώρο. Οι σχετικές ρυθμίσεις εμφανίζονται αποδυναμωμένες σε σχέση με προηγούμενη διατύπωση του Σχεδίου Νόμου και δεν ευθυγραμμίζονται με τους περιορισμούς της συγκέντρωσης που προβλέπει ο ν. 2328/1995 για την τηλεόραση ελεύθερης λήψης.

Συγκεκριμένα :

3. Ενώ σε προηγούμενη διατύπωση του άρθρου 2 παρ. 4 επιτρεπόταν σε μία Α.Ε. η κατοχή μίας μόνο άδειας για παροχή συνδρομητικών τηλεοπτικών υπηρεσιών ανεξαρτήτως της τεχνικής μεθόδου, με τη νέα διατύπωση μπορεί ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο να είναι μέτοχος (να ελέγχει) σε μία Α.Ε. - κάτοχο άδειας με το ίδιο τεχνικό μέσο καθώς και σε μία ακόμη με άλλο τεχνικό μέσο. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι παρέχεται η δυνατότητα σε κάποιον να ελέγχει π.χ. μία εταιρία παροχής υπηρεσιών συνδρομητικής δορυφορικής τηλεόρασης και μία καλωδιακής τηλεόρασης.

4. Ενώ στην προηγούμενη διατύπωση του άρθρου 2 παρ. 5 προβλεπόταν για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ως ανώτατο όριο συμμετοχής το 49% του μετοχικού κεφαλαίου κάθε εταιρείας κατόχου αδειας, με τη νέα διατύπωση ο γενικός αυτός περιορισμός αναφέρεται μόνο σε εταιρία που κατέχει άδεια παροχής ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω επίγειων αποκλειστικά πομπών (ανώτατο όριο 40% των μετοχών). Έτσι, παρέχεται η δυνατότητα απόλυτου ελέγχου της εταιρίας κατόχου άδειας δορυφορικής και καλωδιακής τηλεόρασης.

Υπενθυμίζεται ότι η σχετική ρύθμιση του ν. 2328/1995 (άρθρο 1 παρ. 10) προβλέπει για την εταιρία με άδεια τηλεοπτικού σταθμού ελεύθερης λήψης ανώτατο ποσοστό 25%.

5. Ενώ στη προηγούμενη διατύπωση του άρθρου 2 παρ. 11 του Σχεδίου Νόμου προβλεπόταν για κάθε μέτοχο εταιρίας κατόχου αδειάς σε εταιρίες παροχής υποδομών, παραγωγής και διάθεσης συσκευών και άλλων συναφών δραστηριοτήτων ως ανώτατο όριο συμμετοχής το 49%, με τη νέα διατύπωση ο εν λόγω περιορισμός απαλείφεται. Ο περιορισμός αυτός ήταν και με την προηγούμενη διατύπωση αλυσιτελής, δεδομένου ότι ο κάτοχος της άδειας μπορεί ο ίδιος να ασκεί αυτές τις δραστηριότητες. Τούτο πρακτικά σημαίνει ότι μία εταιρεία κάτοχος άδειας μπορεί να έχει πλήρη έλεγχο και πλήρη κάθετη συγκέντρωση όλων των παρεχομένων υπηρεσιών.

6. Με το Σχέδιο Νόμου επιχειρείται ουσιαστικά να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της συγκέντρωσης με τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού και με την επανάληψη της -ούτως ή άλλως ισχύουσας- απαγόρευσης της κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης. Το επιχείρημα ότι ο έλεγχος του ανώτατου ορίου συμμετοχής είναι δυσχερής, αν όχι αδύνατος, αποδυναμώνεται από το γεγονός ότι τέτοιος περιορισμός τελικώς επιλέγεται *μόνον* όμως για ένα μέσο εκπομπής (επίγειος πομπός), χωρίς να προκύπτει προφανής λόγος για μία τέτοια διαφοροποίηση.

7. Τέλος, το άρθρο 12 που αναφέρεται στην ίδρυση θυγατρικής της EPT Α.Ε. φαίνεται να αποτυπώνει μία “αμήχανη” μάλλον επιλογή, προκειμένου να διεκδικήσει και η EPT θέση στο σύστημα της συνδρομητικής τηλεόρασης. Η επιλογή φαίνεται ωστόσο απρόσφορη γι’ αυτό το σκοπό, δίνει δε λαβή για υποθέσεις δημιουργίας κοινοπρακτικού σχήματος τον έλεγχο του οποίου θα είχαν φορείς του ιδιωτικού τομέα.

Αθήνα, 7 Ιουλίου 1998